

Το τελευταίο διαβατήριο του Κ. Π. Καβάφη, όπου αναγράφεται ως επάγγελμα «ποιητής». Προκαλεί εντύπωση η διπλή χρονολογία γέννησής του, 1864 και 1872, ενώ επίσημη ημερομηνία γέννησής του είναι η 29η Απριλίου 1863

Peter Carnavas

Ο γκρίζος «Ελέφαντας» και η χρωματιστή ζωή

Η ιστορία της Ολιβ και της οικογένειάς της από τον βραβευμένο αυστραλό δημιουργό στο κόμικ «Ελέφαντας», που αναμένεται από τις εκδόσεις Παπαδόπουλος

Peter Carnavas
Ο ΕΛΕΦΑΝΤΑΣ

Μτφ. Κυριάκος Αθανασιάδης
Εκδ.
Παπαδόπουλος,
σελ. 158

Αυτός ο ελέφαντας ακολουθεί τον μπαμπά της Ολιβ παντού. «Όποτε είναι στενοχωρημένος, βλέπω τον ελέφαντα δίπλα του... Απλώς κάθεται, και κάνει όλα τα πράγματα να γίνονται πιο βαριά, και να στενοχωρούν έτσι ακόμη περισσότερο τον μπαμπά μου». Κάτω από το σχήμα του παιδικού βιβλίου, ο Peter Carnavas έχει κρύψει στον «Ελέφαντα» μία αλληγορική ιστορία για την κατάθλιψη των μεγάλων και την ενηλικίωση των μικρών. Ο 40χρονος αυστραλός δημιουργός οδηγεί την ηρωίδα του, μαζί με τον παππού και τον φίλο της Αρθουρ, στις μεγάλες αποκαλύψεις για τη ζωή που δεν φαίνεται διά γυμνού οφθαλμού. Όπως μια μέρα στο γκαράζ του μπαμπά της.

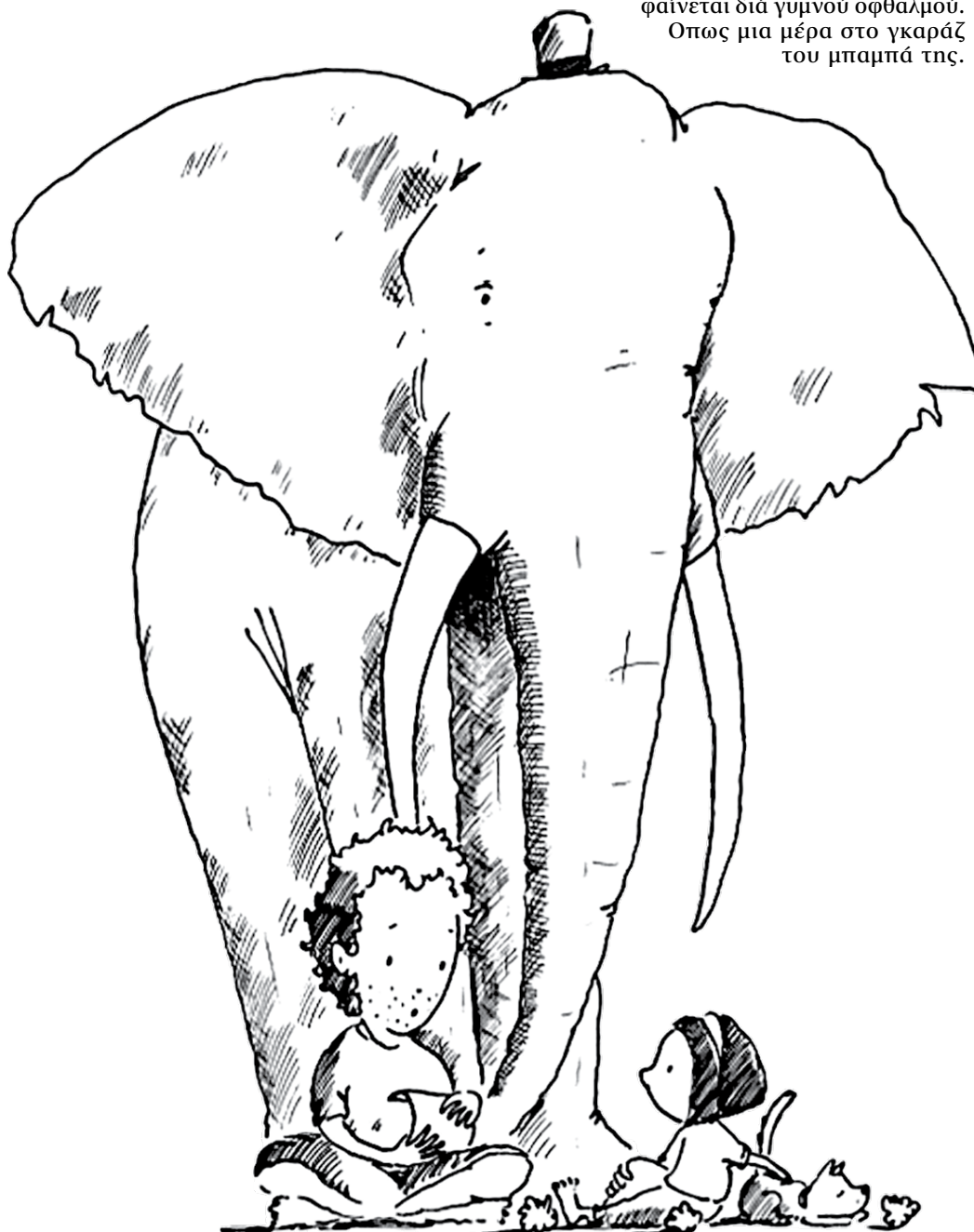
«Οι τοίχοι ήταν καλυμμένοι με φωτογραφίες – δικές της φωτογραφίες: η Ολιβ μωρό, η Ολιβ την πρώτη ημέρα στο σχολείο, η Ολιβ να πηδάει πάνω από ένα μεγάλο κύμα στην παραλία. Υπήρχαν φωτογραφίες από το σχολείο, υπήρχαν φωτογραφίες από τις διακοπές, και υπήρχαν και μερικές κουνιμένες φωτογραφίες που δεν έδειχναν και πολλά πράγματα. Και ανάμεσα στις φωτογραφίες υπήρχαν ένα σωρό ζωγραφιές που είχε κάνει η ίδια: από τις πρώτες - πρώτες της προσπάθειες, μέχρι τις τωρινές. Δεν υπήρχε ούτε μισό χιλιοστό ακάλυπτο στον τοίχο – ήταν όλος γεμάτος... Η Ολιβ ένωσε λες και υψώθηκε πάνω από την επιφάνεια του νερού. Και πως, από εκεί, μπορούσε να δει τη θάλασσα μέχρι πέρα μακριά, εκείνη τη θάλασσα που ήταν γεμάτη από τα κρυμμένα μυστικά του πατέρα της».

Βραβείο το 2018

Τα αποσπάσματα, σε μετάφραση του Κυριάκου Αθανασιάδη, προέρχονται από τον «Ελέφαντα», που αναμένεται από τις εκδόσεις Παπαδόπουλος τις επόμενες ημέρες. Με την ιστορία αυτή ο Carnavas κέρδισε το πρώτο βραβείο στα Queensland Literary Awards το 2018. Ήταν μια επιβράβευση για το ύφος του συγγραφέα και εικονογράφου, ο οποίος εστιάζει στην ανάπτυξη κεντρικών χαρακτήρων αντί στον σχεδιαστικό «πληθωρισμό» των σελίδων με εφέ και κρυμμένους θησαυρούς. Ήταν, επίσης, ένας σημαντικός σταθμός στη διαδρομή του, η οποία ξεκίνησε το 2008 με το «Jessica's box». Εκτοτε έχει γράψει ή σχεδιάσει περίπου 20 βιβλία, τα οποία έχουν μεταφραστεί στα γερμανικά (μια μεγάλη αγορά στο παιδικό βιβλίο), τα ιταλικά, τα πορτογαλικά και τα ολλανδικά. Στα ελληνικά κυκλοφόρησε πέρυσι η «Βαριά καρδιά της Σάρας» από τις εκδόσεις Λιβάνη.

Ας μην ξεχνιόμαστε, όμως. Η Ολιβ είχε καταστρώσει εξ αρχής ένα «Σχέδιο», όπως τιτλοφορείται το μικρό κεφάλαιο της ιστορίας: «Η Ολιβ πήρε τα κομμάτια του ελέφαντα στα χέρια της και έφερε στο μυαλό της όλα τα πράγματα που είχαν γεμίσει τη ζωή της τους τελευταίους μήνες – τόσο τα γκρίζα, όσο και τα χρωματιστά. Τη γραφομηχανή και το πικάπ. Τα χάρτινα αεροπλανάκια και το περιστέρι. Σκέφτηκε τον Φρέντι, και σκέφτηκε και τη χελώνα. Σκέφτηκε τα βιβλία του Αρθουρ, και το παλιό ποδήλατο της μαμάς της, και τον ελέφαντα του πατέρα της. Και, καθώς εξακολουθούσε να κοιτά τα πύλινα απομεινάρια που κρατούσε, εκείνο το όμορφο πράγμα που είχε φτιάξει η μαμά της και που είχε σπάσει, μιλούσε με τον παππού. Μίλησαν για τη μητέρα της. Μίλησαν για τον μπαμπά της. Και μίλησαν και για το σχέδιό τους να ξεφορτωθούν τον μεγάλο, γκρίζο ελέφαντα».

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΔΟΥΛΓΕΡΙΔΗΣ

γνωστά μας ποιήματα από την αρχή και σε όλη τη διάρκεια της σύνθεσής τους (working Progress) μέχρι την τελική επιλογή του ποιητή. Μια εργασία γοπητική. Όσον αφορά τη μετάφραση των ποιημάτων του Καβάφη και τις δυσκολίες που αυτή επιφέρει, και λόγω και της ιδιαίτερης μεικτής γλώσσας που χρησιμοποιεί ο ποιητής, η Minucci επέλεξε τον σοφό δρόμο της πιστής και άμεσης μετάφρασης που σέβεται τον ποιητή και διατηρεί τον «κουβεντιαστό» του τόνο, ενισχύοντας έτσι την άμεση πρόσληψη από τον ιταλό αναγνώστη. Η μοναδική ποιητική έκφραση του Καβάφη δεν έχει ανάγκη από πειραματισμούς και προσωπικές επεμβάσεις που αλλοιώνουν την ουσία του, δεν θα το ήθελε ποτέ ούτε ο ίδιος. Κι όμως και τέτοια έχουν συμβεί στο πλαίσιο της «καβαφομανίας» που αναφέραμε στην αρχή του σημειώματός μας. Η εργασία της Minucci τόσο στη μετάφραση, όσο και στο σπουδαίο επίμετρο, προσθέτει ουσιαστικά στη μελέτη και στην εις βάθος γνώση του μεγάλου έλληνα ποιητή. Του ποιητή που μας έδωσε «τ' ωραίο ταξίδι».